

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2017 r. – Republika Portugalska/Komisja Europejska**(Sprawa T-31/17)**

(2017/C 104/71)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida i A. Tavares de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2018 z dnia 15 listopada 2016 r., (Dz.U. 2016, L 312, s. 26) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania kwotę 660 202,73 EUR wydatków zadeklarowanych przez Portugalię w ramach pomocy technicznej do programu POSEI dla Azorów
- w latach obrachunkowych 2012 i 2013;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 12 lit. c) rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej (Dz.U. 2006, L 42, s. 1).
3. Zarzut trzeci dotyczy braku uzasadnienia i naruszenia art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW (Dz.U. 2006, L 171, s. 90).

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2017 r. – Amicus Therapeutics UK i Amicus Therapeutics/EMA**(Sprawa T-33/17)**

(2017/C 104/72)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Amicus Therapeutics UK Ltd (Gerrards Cross, Zjednoczone Królestwo) oraz Amicus Therapeutics, Inc. (Cranbury, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: L. Tsang, J. Mulryne, Solicitors, oraz F. Campbell, Barrister)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji, doręczonej skarżącym w dniu 14 grudnia 2016 r. w sprawie ujawnienia raportu z badania klinicznego AT1001-011 zgodnie z rozporządzeniem 1049/2001/WE;

- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie decyzji stronie pozwanej w celu ponownego rozpatrzenia jej, po wcześniejszym umożliwieniu skarżącemu przedstawienia uwag w odniesieniu do określonych części raportu z badania klinicznego, które mają być zredagowane przed ujawnieniem; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym odnośny raport z badania klinicznego objęty jest ogólnym domniemaniem poufności do celów art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, w świetle: i) struktury i brzmienia istotnych przepisów Unii w tej dziedzinie; ii) obowiązku ciążącego na instytucjach Unii w zakresie wykonania obowiązków na mocy art. 39 ust. 3 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej; oraz iii) wagi praw podstawowych przysługujących skarżącemu w zakresie ochrony prywatności i własności.
2. Zarzut drugi, podniesiony posiłkowo, zgodnie z którym jedynym zgodnym z prawem wynikiem odpowiedniego wyważenia interesów zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001, byłaby decyzja o nieujawnianiu raportu z badania klinicznego w świetle: i) szczególnego znaczenia prywatnego interesu skarżących w nieujawnieniu z uwagi na szkodliwy skutek takiego ujawnienia w odniesieniu do podstawowych praw w zakresie własności i handlu; oraz ii) jedynie nieprecyzyjnego i ogólnikowego interesu publicznego w ujawnieniu, z uwagi na brak dostatecznie pilnej publicznej potrzeby uzasadniającej ujawnienie.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2017 r. – Bank Tejarat/Rada

(Sprawa T-37/17)

(2017/C 104/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, A. Meskarian, Solicitors, T. Otty, R. Blakeley, V. Zaiwalla oraz H. Leith, Barristers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Radzie wypłaty na rzecz strony skarżącej odszkodowania za szkodę oraz zadośćuczynienia na krzywdę, które poniosła w wyniku zastosowania przez Radę środków ograniczających na podstawie następujących aktów dotyczących środków ograniczających wobec Iranu: decyzja Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 19, s. 22), rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 54/2012 z dnia 23 stycznia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 19, r. 1), rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. (Dz.U. 2012 L 88, s. 1), rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 709/2012 z dnia 2 sierpnia 2012 r. (Dz.U. 2012 L 208, s. 2), decyzja Rady (WPZiB) 2015/556 z dnia 7 kwietnia 2015 r. (Dz.U. L 92, s. 101) oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/549 z dnia 7 kwietnia 2015 r. (Dz.U. 2015 L 92, s. 12); stronie skarżącej powinny być wypłacone następujące kwoty: 1 494 050 000 USD z tytułu szkody oraz 1 000 000 EUR w tytułu krzywdy, wraz z odsetkami od tych kwot;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.